

Mơ phúc Thiên Đàng

Nhạc : THẾ THÔNG

Ý thơ : TỪ LINH

1. Còn gì của con Chúa ơi! Mọi sự phù vân Chúa
2. Đây linh hồn xin phó dâng trong tay Ngài hằng xót

oi! Từng người thân đã xa rời. Con còn một Chúa mà
thương. Được gần bên Chúa nhân hiền, tâm hồn chợt thấy bình

thôi. Còn gì của con Chúa ơi! Là loài hoa rất phù
yên. Nay lòng tha thiết khẩn cầu. Dù rằng Ngài có ở

du. Một đời mang thân lữ thứ xin Ngài đừng chối từ.
đâu thì Ngài cho con ở đó kết hiệp với Ngài.

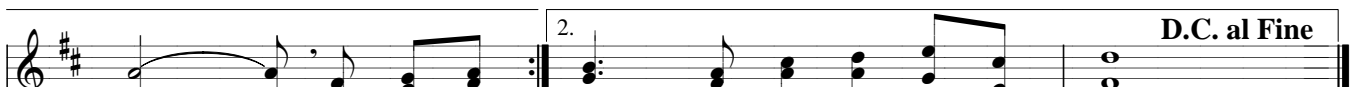
Ngài gọi con tới bỏ hết lảng lo của cõi đời. Cầu Ngài đưa
(Nhìn lên Thiên) quốc là chốn bấy lâu hằng ngóng đợi. Lòng này mơ

lối, thuyền sẽ xuôi dòng về bến đợi. Trần gian là
ước về với Đấng con yêu suốt đời. Vượt qua cái

cõi tạm thôi. Thiên Đàng là chính Quê Trời. Tim về bên Chúa phúc vinh muôn
chết trần gian. Con sẽ được sống hỉ hoan. Về Trời vinh

đời. Nhìn lên Thiên

sáng tựa nương bên Chúa tình thương.

D.C. al Fine